

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Amerika, Pakistan'da Türkiye Modelini mi Taklit Etmeye Çalışıyor?!

Haber:

ABD'nin eski Birleşmiş Milletler Büyükelçisi Zalmay Halilzad şöyle bir tweet attı: "Belki felaketten kaçınılabılır ancak sadece şu iki şey olursa: Genelkurmay Başkanı Münir'in istifası ve seçimlerin belirli bir tarihte yapılması. Birincisi olmadan ikincisi pek olası değildir, Pakistan'daki ekonomik, siyasi ve güvenlik krizi daha da kötüleşecek."

Yorum:

Tweet, Amerika'nın bir şekilde Pakistan ordusunun bölünmesine karıştığı hayaletini gündeme getirdi, hatta bazıları Amerika'nın Türkiye'nin yönetim modelini, yani Amerikan çıkarlarını koruma karşılığında ordunun sivil yönetimin kontrolü altında olmasını tercih ettiğini bile iddia etti.

Bu modele göre Han, Pakistan ordusunu yeni bir genelkurmay başkanı aracılığıyla yönetmesi gerekmekte olup böylece ordunun Pakistan siyasetine katılmasını engellemek için yetkileri kısıtlanacaktır. Bu tür güvenceleri desteklemenin başka bir nedeni de, Amerika'nın Hindistan'ın Çin'e karşı tüm gücüyle katılımını sağlamak için Pakistan'ı zayıflatması gerektiğidir. Dolayısıyla bu program, Pakistan'ın nükleer silahlardan arındırılmasını, Pakistan Silahlı Kuvvetleri'nin sayısının 200.000'e düşürülmesini, Kontrol Hattını kalıcı hale getirerek Keşmir'in Hindistan'a teslim edilmesini ve sonunda Pakistan'ın Hindistan ile bir konfederasyon halinde birleştirilmesini içeriyor.

Pakistan'daki Amerikan yaklaşımının dakik bir şekilde incelenmesi bu tür spekülasyonları çürütüyor; çünkü Amerika, Pakistan'ın iç işlerini, Pakistan Ordusunun kurumsal gelişimini ve ülkenin dış politikasındaki geniş etki alanını idare etmek için onlarca yıldır Pakistan üzerindeki hegemonyasını askeri konsey aracılığıyla uyguladı. Dahası ordu subayları, gerektiğinde Amerikalıların isteklerini özenle yerine getirmektedir; örneğin Afgan cihadı, Sovyetler Birliği'ni yenilgiye uğratmak için tasarlanmış bir Amerikan projesiydi; dolayısıyla bu cihadın ömrünü uzatmak için Pakistan ordusunun subayları, bu çabayı desteklemek amacıyla Pakistan'ı "İslamlaştırmak" zorunda kalmıştı. Bu da İslam fikrini, dini okulların yayılmasını, cihatçılar için eğitim kamplarının kurulmasını, Arap akademisyenleri ve savaşçıları bu kamplarda yaşamalarına ve eğitim almalarına cezbetmeye teşvik etmek için eğitim müfredatında değişiklikler yapılmasını gerektirmişti.

11 Eylül'den sonra Amerika, Pakistan'ı "İslamlaştırma" politikasına son vermeye karar verdi; nitekim bunu yapmaya başlayan Müşerref, sadece cihatçıların altyapısını tasfiye etmekle yetinmemiş, on binlerce Pakistanlıyı tutuklamak ve gözaltına almak için askeri operasyonlar yürütmüş ve iktidarı döneminde Batılılaşma sürecini hızlandırarak Pakistan'ın laikleşme projesini tamamlamıştır.

Dahası Müşerref kendinden istenilenden daha da ileri giderek Amerika'nın bazı nükleer silahların nerede olduklarını izlemesine imkan tanıyan garantiler verdi ve ayrıca konumunu güçlendirmek için Keşmir'i Hindistan'a teslim etmeyi planladı; nitekim Kayani, Şerif ve Bajwa gibi Müşerref'in halefleri onun hain adımını takip ettiler ve Amerika'ya daha çok sadakat gösterdiler.

Amerika'nın Pakistan üzerindeki hegemonyası sırasındaki ana önceliği, sürekli olarak ordu subaylarının kendisine olan sadakatini sağlamak ve ordu liderliğini bölmek olurken aynı zamanda Amerika, Çin'e karşı olası şiddetli ve riskli bir savaşta Hindistan'ı istihdam etmeye de çalışıyor; zira bölünmüş bir ordu liderliği iç savaşta ve "İslamcıların" egemen olmasına, bundan daha da kötüsü Pakistan'da, Hindistan için bir güvenlik kabusu haline gelebilecek ve ABD'nin Hindistan'ı Çin'e karşı kullanma girişimlerini engelleyecek bir iç patlamanın hızlanmasına yol açabilir.

Ayrıca orduyu sivil yönetim altına almak, orduyu kendisini zayıflatmaya yönelik her türlü girişime karşı direnmeye teşvik edebilir; nitekim geçmişte Amerika, ordu liderliğini kullanmak ve Washington'un çıkarlarına hizmet edecek askeri konseyin sadakatini sağlamak yoluyla ülkedeki siyasi değişime öncülük ederek Pakistan ordusunu zayıflatmayı başarmış olup Amerika'nın bu çalışma üslubunu yakın gelecekte değiştirmesi pek olası değildir.

Kısacası Batı, zayıf bir sivil yapıyı veya güçlü bir ordu altında faaliyet gösteren demokratik bir yapıyı kullanarak İslam beldelerinin birçok bölgesini kontrol altına almayı ve doğal birleşmelerini engellemeyi başarmıştır. Dolayısıyla ordu liderliği, Batı çıkarlarını korumaya bağlılıktan İslam ile yönetimin projesine yardım etmeye dönüştürmedikçe bu yönetim modeli değişmeyecektir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdulmecid Bahati – Pakistan